

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Α΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

Η Θ΄ ΩΡΑ

Ὁ ἱερεύς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἔλθε καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Καὶ λέγει τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (12άκις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ

ἡμῶν Θεῶ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ τοὺς ἐξῆς ψαλμοὺς.

Ψαλμὸς πγ' (83).

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε, τῶν δυνάμεων!

Ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου· ἡ καρδία μου καὶ ἡ σὰρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα.

Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγῶν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς· τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐστὶν ἀντίληψις αὐτῷ παρὰ σοῦ· ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἔθετο.

Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν· πορεύονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν· ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν θεῶν ἐν Σιών.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Ἵπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε, ὁ Θεός, καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.

Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας.

Ἐξελεξάμην παραρῥιπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν.

Ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος ὁ Θεός, χάριν καὶ δόξαν δώσει· Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

Ψαλμὸς πδ' (84).

Εὐδόκησας, Κύριε, τὴν γῆν σου, ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ.

Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.

Ἐπίστρεψον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν.

Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθῆς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;

Ὁ Θεός, σὺ ἐπιστρέψας ζώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί.

Δείξον ἡμῖν, Κύριε, τὸ ἔλεός σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου δώῃς ἡμῖν.

Ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀσίους αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπ' αὐτόν.

Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτόν τὸ σωτήριον αὐτοῦ, τοῦ κατασκηνώσαι δόξαν ἐν τῇ γῆ ἡμῶν.

Ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.

Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε.

Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύσεται, καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Ψαλμὸς πε' (85).

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ.

Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὀσίος εἰμι· σῶσον τὸν δοῦλόν σου, ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν. Εὐφρανὸν τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ὅτι σύ, Κύριε, χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.

Ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν προσευχὴν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου.

Οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου.

Πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἤξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι μέγας εἶ σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια· σὺ εἶ Θεὸς ὁ μόνος.

Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδίᾳ μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου.

Ὁ Θεός, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.

Καὶ σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου.

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν· καὶ ιδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν· ὅτι σύ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Καὶ πάλιν·

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν· καὶ ιδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν· ὅτι σύ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· δόξα σοι ὁ Θεός (τρὶς).

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

*

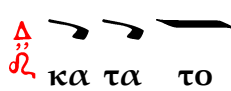
[Κατὰ τὴν περίοδον τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, στιχολογοῦμεν Κάθισμα ἐν τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς ἕκαστον δὲ Ἀντίφωνον, Ἀλληλούϊα καὶ μετανοίας (γ').]

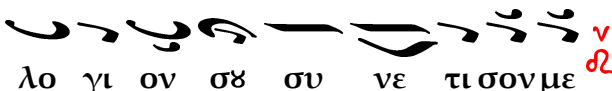

*

Ἐὰν δὲν ὑπάρχει ἑορταζόμενος Ἅγιος ψάλλομεν τὸ ἐπόμενον.

Ἦχος πλ. Νη ς

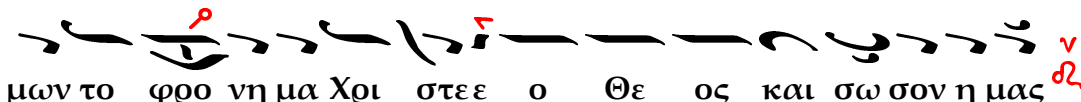

Ο ἐν τῇ ἐνατηρῶραδιῃ μας σαρκί
κιτθανάτῃ γευσάμενος νεκρωσόντης σαρκὸς
ἡμῶν τὸ φρονήμα Χριστέε ὁ Θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς

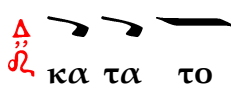
Στίχ. Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου, Κύριε κατατο

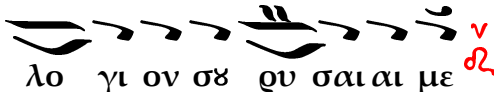
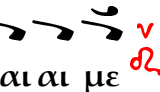
λογισον σε νετισον με

Ο εν τη ενατη ωρα διη μας σαρ

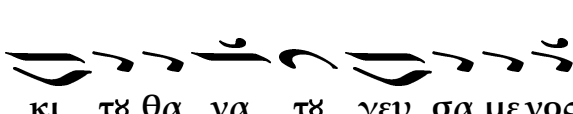

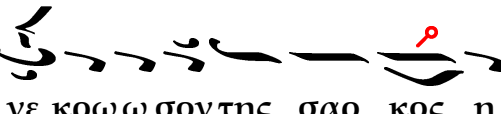
κιτθανατ γευσαμενος νεκρωσον της σαρκος η

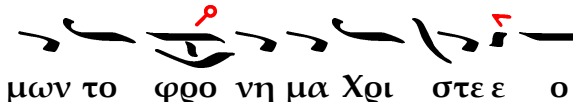

μωντο φρονημα Χριστε ο Θεος και σωσον ημας

Στίχ. Εισέλθοι τὸ ἀξίωμα σου ἐνώπιόν σου, Κύριε κατατο

λογισον σε ρυσαιαι με

Ο εν τη ενατη ωρα διη μας σαρ

κιτθανατ γευσαμενος νεκρωσον της σαρκος η

μωντο φρονημα Χριστε ο Θεος και σωσον ημας

αας

Ἄναγνώστης·

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας, ἀγαθὲ· ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὐς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου, ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε, Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Καὶ εὐθύς·

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός

σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Τὸ τρισάγιον.

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Βλέπων ὁ ληστῆς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν· Εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθείς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρουψεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο. Ἄλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, μνήσθητι μου, Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Δόξα.

Ἐν μέσῳ δύο ληστῶν ζυγὸς δικαιοσύνης εὐρέθη ὁ Σταυρὸς σου· τοῦ μὲν καταγομένου εἰς ἄδην τῷ βάρει τῆς βλασφημίας· τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν θεολογίας, Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Καὶ νῦν.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ Σταυρῷ θεωροῦσα ἡ Τεκοῦσα, ἔλεγε δακρῦουσα. Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν Σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων

ὕπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Κύριε, ἐλέησον (40άκις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ἱερεύς·

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καὶ ποιοῦμεν μετανοίας μεγάλας τρεῖς λέγοντες καθ' ἑαυτοὺς ἅνὰ ἓνα στίχον τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄρα̅ν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ποιοῦμεν μετανοίας μικρὰς δώδεκα καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην μίαν ἐπαναλαμβάνοντες τὸν τελευταῖον στίχον τῆς εὐχῆς.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄρα̅ν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

**Καὶ ὁ προεστὼς τὴν ἐπομένην εὐχήν·
(τοῦ Μεγάλου Βασιλείου)**

Δέσποτα, Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ἧ̅ ἐπὶ τοῦ ζωοποιῦ ξύλου κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι ληστῇ τὴν εἰς τὸν Παράδεισον ὡδοποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσας, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου· ἡμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἄραι τὰ ὄμματα ἡμῶν καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ· διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου, καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἱκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα. Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ

ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρός, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα· ἵνα, τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα καὶ σοὶ ζήσωμεν, τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ κηδεμόνι· καὶ οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταντήσωμεν, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφροαινομένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ

Καὶ εὐθὺς φάλλομεν τοὺς Μακαρισμοὺς λέγοντες ἐν ἐκάστῳ τό· Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, καὶ ποιῶντες μετάνοιαν μικρὰν μίαν.

ᾠχος ᾠδῆς Νη ρ

Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ο τι αυ
των εστιν η Βασιλεια των ορανων ν
Μνησθητι ημων Κυριε οταν ελθης Α
εν τη Βασιλεια σου ν

ᾠχος Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, Α

ο τι αυ τοι παρακληθησονται ν
Μνησθητι ημων Κυριε οταν ελθης Α
εν τη Βασιλεια σου ν

Μακάριοι οἱ πραεῖς,

ο τι αυ τοι κληρο νο μη σε σιτηνην

Mνησθητι ημων Κυ υρι ε οταν ελθης

εν τη Βασι λει ει α σε

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην,

ο τι αυ τοι χο ορ τα σθησονται

Mνησθητι ημων Κυ υρι ε οταν ελθης

εν τη Βασι λει ει α σε

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες,

ο τι αυ τοι ε λε ε η θησονται

Mνησθητι ημων Κυ υρι ε οταν ελθης

εν τη Βασι λει ει α σε

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ,

ο τι αυ τοι τον Θε ε ον ο ψονται

Mνησθητι ημων Κυ υρι ε οταν ελθης

εν τη Βασι λει ει α σε

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί,

οτι αυτοι οι Θεοκληθησονται

Μνησθητι ημων Κυυριε οταν ελθης
εν τη Βασιλεια σου

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης,

οτι αυτων εστιν η Βασιλεια των ορανων

Μνησθητι ημων Κυυριε οταν ελθης
εν τη Βασιλεια σου

Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι,
καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ἡμῶν,

ψευδομενοι ενεκεν εμου

Μνησθητι ημων Κυυριε οταν ελθης
εν τη Βασιλεια σου

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε,

οτι ομισθος υμων πολυς εν τοις ορανοις

Μνησθητι ημων Κυυριε οταν ελθης
εν τη Βασιλεια σου

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μνησθητι ημων Κυριε οταν ελθης
εν τη βασιλειαια σου

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μνησθητι ημων Κυριε οταν ελθης
εν τη βασιλειαια σου

Ἐἴτα ποιῶμεν τρεῖς μεγάλας μετανοίας λέγοντες·

Μνησθητι ημων Κυριε οταν ελθης
εν τη βασιλειαια σου

Μνησθητι ημων Δεεσποτα οταν ελθης
εν τη βασιλειαια σου

Μνησθητι ημων Ααγιε οταν ελθης
εν τη βασιλειαια σου

Ὁ ἀναγνώστης·

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος
Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα
ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυρθῆ.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος
Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα.

Χορὸς ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν
ἐπουρανίων δυνάμεων, ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος
Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Εἶτα·

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν· τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Καί·

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Κοντάκιον.

α'. Τῆς Μεταμορφώσεως.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο· ἵνα ὅταν σε ἴδωσι

σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

β'. Τῆς ἡμέρας.

Τῆ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ.

Τοῦ Σταυροῦ.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῆ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων. Τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

γ'. Τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ.

δ'. Τὸ μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου, τῆς ζ' ὥδῃς τῆς ἡμέρας.

Εἰς τὸν δ', τῆ Παρασκευῇ.

Ἡ σεπτὴ τῶν Ἀθλοφόρων πανήγυρις, οὐρανὸν τὴν Ἐκκλησίαν ἔδειξε, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συγχορεύουσιν Ἄγγελοι· ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Τὸ νεκρώσιμον.

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία * τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, * μεσιτεία * πρὸς τὸν ποιητὴν ἀμετάθετε, * μὴ παρίδῃς * ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, * ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ * εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, * τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· * Τάχυνον εἰς πρεσβείαν * καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, * ἢ προστατεύουσα ἀεὶ, * Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Κύριε, ἐλέησον (40άκις).

Καὶ τὴν παροῦσαν εὐχὴν.

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντα καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν· αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ

ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον· τὰ σώματα ἄγνισον· τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον· τὰς ἐννοίας κάθαρσον· καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου ἀγγέλοις, ἴνα, τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι, καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ποιῶμεν μετανοίας μεγάλας τρεῖς λέγοντες καθ' ἑαυτοὺς ἀνὰ ἓνα στίχον τῆς εὐχῆς τοῦ ἀγίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ποιῶμεν μετανοίας μικρὰς δώδεκα καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην μίαν ἐπαναλαμβάνοντες τὸν τελευταῖον στίχον τῆς εὐχῆς.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

[Καὶ πάλιν τρισάγιον κ.λπ. Κύριε, ἐλέησον (12άκις).]

*** Τὸ δεύτερον τοῦτο τρισάγιον τῆς Θ' Ὁρας παραλείπεται συνήθως χάριν συντομίας.**

Καὶ ὁ προεστὼς τὴν ἐπομένην εὐχὴν·

Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος, ἡ ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου καὶ πᾶσαν περιέλε μου τὴν βεβηλότητα· φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ἵνα διὰ

παντὸς δοξάζω, ὕμνω, προσκυνῶ καὶ λέγω· Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καὶ ποιεῖ ὁ ἱερεὺς μικρὰν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

μετὰ τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων.

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσιν· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν

ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἄς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

Η ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

Κατὰ τὰς Προηγιασμένας μετὰ τὴν μεγάλην συναπτὴν ἀναγινώσκεται τὸ ΙΗ΄ κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου εἰς τρεῖς στάσεις· εἰς τοὺς λοιποὺς Ἑσπερινοὺς φάλλεται εὐθὺς τὸ Κύριε ἐκέκραξα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

Στάσις Α΄

Ψαλμὸς ριθ΄ (119).

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου. Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας.

Τί δοθείη σοι καὶ τί προστεθείη σοι πρὸς γλώσσαν δολίαν; Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα, σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς. Οἴμοι! ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ· πολλὰ παρώκησεν ἡ ψυχὴ μου. Μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρηνικός· ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

Ψαλμὸς ρκ΄ (120).

Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου; Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Μὴ δώης εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε. Ἴδου οὐ νυστάξει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ. Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου· Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος. Κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλμὸς ρκα΄ (121).

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα. Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἱερουσαλήμ. Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαί Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραήλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου.

Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε.

Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου.

Ἐνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ·

Ἐνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθὰ σοι.

Ψαλμὸς ρκβ' (122).

Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ.

Ἴδου ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν· ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν.

Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Ψαλμὸς ρκγ' (123).

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ·

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς, ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς·

Ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς, χεῖμαρῶρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν· ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν.

Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων· ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν.

Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Καί·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (τρὶς).

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα, συναπτὴ μικρὰ ὑπὸ τοῦ διακόνου, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ

καὶ τῷ Ἰϋ̄ω καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

Στάσις Β΄

Ψαλμὸς ρκδ΄ (124).

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὄρος Σιών· οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

Ὅρη κύκλω αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλω τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κληρὸν τῶν δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χειρὰς αὐτῶν.

Ἀγάθυνον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ· τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Ψαλμὸς ρκε΄ (125).

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακεκλημένοι.

Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως.

Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν.

Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφροαίνόμενοι.

Ἐπίστρεφον, Κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ.

Οἱ σπεύροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιᾷσει θεριοῦσι.

Πορευόμενοι ἐπορευόντο καὶ ἔκλαιον, βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν.

Ἐρχόμενοι δὲ ἤξουσιν ἐν ἀγαλλιᾷσει, αἶροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

Ψαλμὸς ρκς΄ (126).

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες.

Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρούπησεν ὁ φυλάσσων.

Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τὸ ὀρθρίζειν, ἐγείρεσθαι μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης, ὅταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον.

Ἴδου ἡ κληρονομία Κυρίου, υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦς.

Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων.

Μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν· οὐ

καταισχυνθήσονται, όταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

Ψαλμὸς ρκζ' (127).

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι· μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται.

Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνούσα ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου. Οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλω τῆς τραπέζης σου.

Ἴδου οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου. Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Ψαλμὸς ρκη' (128).

Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ·

Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι.

Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών.

Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμάτων, ὅς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη·

Οὗ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων.

Καὶ οὐκ εἶπον οἱ παράγοντες· Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Καί·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (τρῖς).

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα, συναπτὴ μικρὰ ὑπὸ τοῦ διακόνου, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν

ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

Στάσις Γ'

Ψαλμὸς ρκθ' (129).

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου·

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου.

Ἦλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός· ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ρλ' (130).

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδιά μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου,

οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ.

Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχὴν μου, ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου.

Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλμὸς ρλα' (131).

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ, ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ἠύξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ·

Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκὴνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου,

Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου,

Ἔως οὗ εὔρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκὴνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Εὐφραθᾶ, εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.

Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν

τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου.

Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Ἐνεκεν Δαυΐδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.

Ἦμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν·

Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου·

Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτούς,

Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτῶ·

Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἠρετισάμην αὐτήν.

Τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων,

Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαυΐδ· ἠτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου.

Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμα μου.

Ψαλμὸς ρλβ' (132).

Ἴδου δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρών, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ῥιν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ·

Ὡς δρόσος Ἀερμών, ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών.

Ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλμὸς ρλγ' (133).

Ἴδου δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δούλοι Κυρίου, οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν ἀυλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Καί·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, συναπτὴ μικρὰ ὑπὸ τοῦ διακόνου, τοῦ χοροῦ φάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

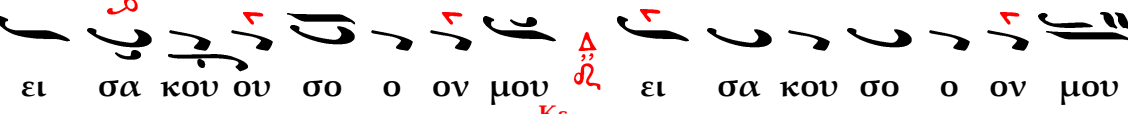
Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

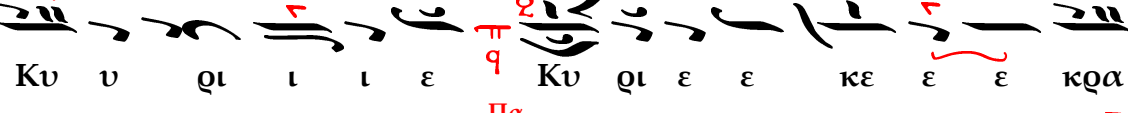
* * *

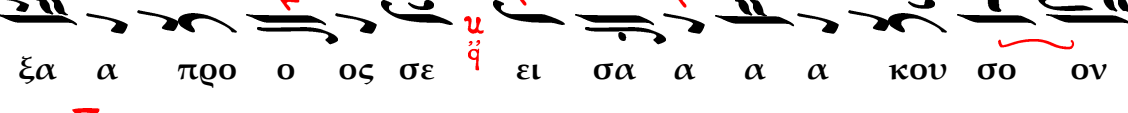
ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

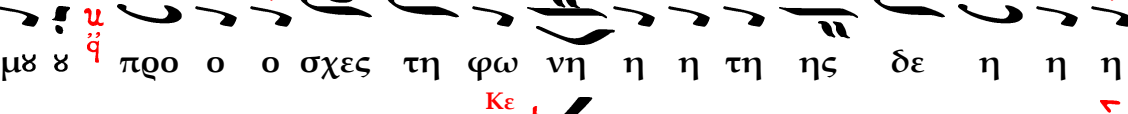
Ἦχος π̣ά Πα ρ

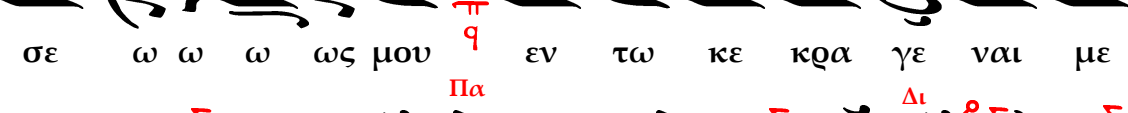
Κ^{Πα} ^{u q̣}
Κυ ρι ι ε ε κε ε κρα α α ξα α προ ος σε

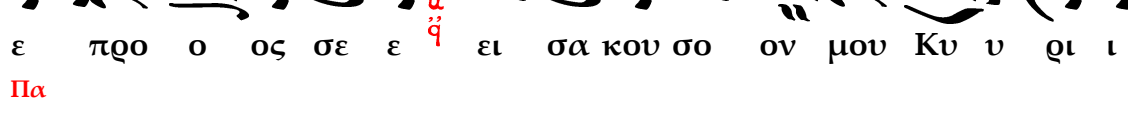

ει σα κου ου σο ο ον μου ^Δ ει σα κου σο ο ον μου

Κυ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε ε ε κρα

ξα α προ ο ος σε ^{u q̣} ει σα α α α κου σο ον

μυ δ ^{u q̣} προ ο ο σρες τη φω νη η η τη ης δε η η η

σε ω ω ω ως μου ^{u q̣} εν τω κε κρα γε ναι με

ε προ ο ος σε ^{u q̣} ει σα κου σο ον μου Κυ υ ρι ι

^{u q̣}
ε

Κ^{Πα} α τευ θυν θη τω η προ ο ο ο σευ ευ
χη η η μου ως θυ μι α α μα α ε νω ω ω πι
ο ο ο ον σου ^{Κε} ε παρ σις τω ω ω ων χει ρω
ω ων μου ου θυ σι ι α ε ε ε σπε ε ρι ι νη
η ^{Δι} ει σα κου σο ον μου Κυ υ ρι ι ε ^{Πα}

Ἡ Στιχολογία.

Θ^{Πα} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και
θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου ^χ

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους
πο νη ρι ι ασ του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι αις ^υ

Σ^{Πα} υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι
ι α αν και ου μη συνδυ α σω με τα των ε κλε κτων αυ
των ^υ

Π^{Πα} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γ ξει
με ^{Δι} ε λαι ον δε α μα ρτω λου μη λι πα να α τω την κε φα

λη ην μου ^{u q̇}

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου ενται σευ δο κι

αις αυ των ^{u q̇} κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι

κρι ται αυ των ^{u q̇}

Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν ^{Δ δ̇} ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης ^{Δ δ̇} δι ε

σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον **Α** α δην ^{u q̇}

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλ

μοι οι μου ^{Δ δ̇} ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ην μου ^{u q̇}

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη

σαν το ο μοι ^{Δ δ̇} και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων

την α νο μι ι αν ^{u q̇}

Π ^{Πα} ε σου ν ται αι εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι ^{Δ δ̇} κα τα μο νας ει μι ε γω ^{Δ δ̇} ε ως αν πα ρε ελ

θω ^{u q̇}

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω

νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γγε λω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το Πνευ μα μου και συ

εγ νωστας τρι βους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε

κρυ ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο

εκ ζη των την ψυ χη ην μου

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζωντων

Π ρο ο σχε σης προς την δε η σι ιν μου ο ο τι

ε τα πει νω θην σφο δρα

^{Δι} Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ^{Πα} ο τι ε
 κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε

Ἰστῶμεν Στίχους ἰ' καὶ φάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δίς, τὰ
 δ' μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου τῆς ἑβδομάδος (βλ. ἐν τέλει τοῦ
 Τριωδίου), καὶ τὰ δ' ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου (ἐκ τοῦ
 Τριωδίου).

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου

του ε ξο
 μο λο γη σασθαιτω ο νο ο μα τι ι ι ι σου

^{Πα} Δ ευ τε πι στοι ε περ γα σω με θα εν φω τι τα

ε ερ γα του ου θε ε ου ως εν η με ρα ε

ευ σχη η μο ο νως πε ρι ι πα α τη η η η

η σω ω ω μεν πα σαν α δι κον συ γ γρα φην αφ

^{Κε} ε ε α αυ των του πλη σι ον α α φε λω ω

ω ω με ε ε ε θα μη τι θεν τες προ ο σκο ομ μα

του τω ω η σκα α α α αν δα α α α λον

^{Κε} φη σω μεν της σα ρ κο οστην ευ πα α α θει ει ει

αν αυ ξη σω ω μεν της ψυ χης τα α χα ρι ι

^{Δι} ι ι σμα α α α τα δω σω μεν εν δε ε σι ιν α

αρ τον και προ σελ θω με εν Χρι ι στω εν με τα α
νοι οι οι α α βο ω ω ω ω ν τες ο Θε
ο ος η η η η μων ε λε η η σον η η μας

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι,
ε ως ου αν τα α

πο δω ω ως μοι

Δευ τε πι στοι ε περ γα σω με θα εν φω τι τα
ε ερ γα του ου Θε ε ου ως εν η με ρα ε

ευ σχη η μο ο νως πε ρι ι πα α τη η η η
η σω ω ω μεν πα σαν α δι κον συ γ γρα φην αφ

ε ε α αυ των του πλη σι ον α α φε λω ω

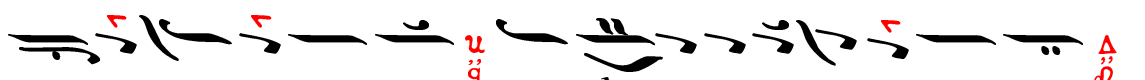
ω ω με ε ε ε θα μη τι θεν τες προ ο σκο ομ μα
του τω ω η σκα α α α αν δα α α α λον

φη σω μεν της σαρ κο οστην ευ πα α α θειει ει ει

αν αυ ξη σω μεν της ψυ χης τα α χα ρι ι

ι ι σμα α α α τα δω σω μεν εν δε ε σι ιν α

αρ τον και προ σελ θω με εν Χρι ι στω εν με τα α

 νοι οι οι α α βο ω ω ω ων τες ο Θε

 ο ος η η η μων ε λε η η σον η η μας

Τὰ δ' μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος.

(βλ. ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου).

ΕΙΣ ΤΟΝ Δ' ΗΧΟΝ

Ἦχος Βου

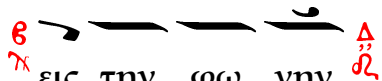
Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι
 Κυ ρι ε Κυ ρι ε

 ει σα κου σον της φω νη ηςμου

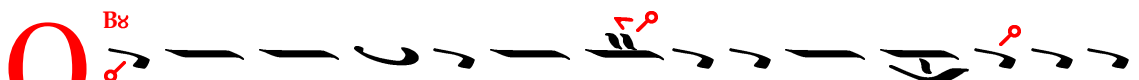

 εν δο ξα ζο με νος εν ταις μνειαις των Α

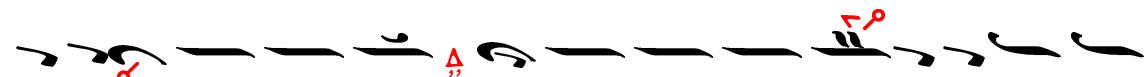

 γι ων σϛ Χρι στε ε ο Θε ος υπ αυ των δυ σω πϛ με ε

 νος κα τα πεμψον η μιν το με γα ε λε ος

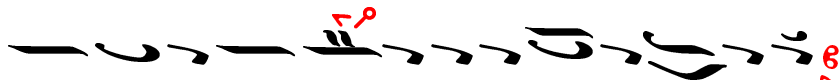
Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα
 εις την φω νην

 της δε η σε ω ωςμου

 των α γι ων μαρ τυ υ ρων δε ξα α με νος

 την υ πο μο νην και παρ η μων δε ε χϛ την υ

 μνω δι ι αν φι λαν θρω πε δω ρϛ με νος η μιν ταις

 αυ των ι κε σι ι αις το με γα ε λε ος

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε

στιν

Ε^{Β8} χον τες παρ ρη σι ι αν προς τον Σω τη ρα α γι

οι ^{Πα} πρε σβευ σα τε α παυστως ^{Β8} υ περ η μωντων α μαρ

τω λων ^Μ α φε σιν πται σμα των αι του με ε νοι ^{Π9} και ταις

ψυ χαις η μωντο με γα ε λε ος ^{Β8}

Στίχ. 7. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου ηλ πι σεν η ψυ

χη ημου ε πι τον Κυ ρι ον ^{Β8}

Ι^{Β8} ε ρει α εμ ψυ χα ο λο καυ τω μα τα λο γι

κα ^{Β8} Μαρ τυ ρες Κυ ρι ι ου ^{Δ2} θυ μα τα τε λει

α Θε ου Θε ον γι νω σκον τα ^{Δ2} και Θε ω γι νω

σκο ο με να προ βα τα ^{Β8} ων η μα ανδρα λυ κοις α νε

πι βα τος ^{Β8} πρε σβε ευ σα τε και η μας συμ ποι μαν

θη η ναι υ μιν ^{Δ2} ε πι υ υ दा τος α να α παυ σε

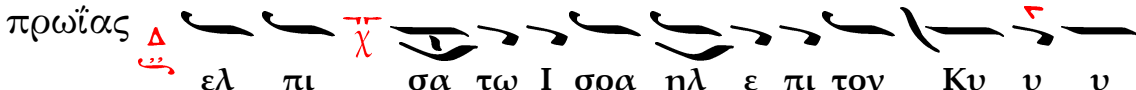
ως ^{Β8}

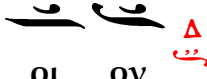
Καὶ τὰ δ' ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου

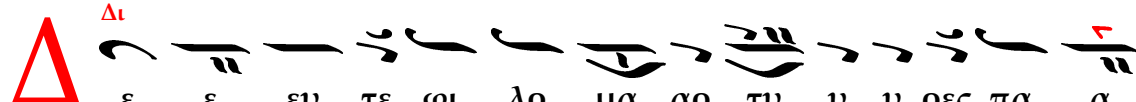
(ἐκ τοῦ Τριωδίου).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ

 ρι ον

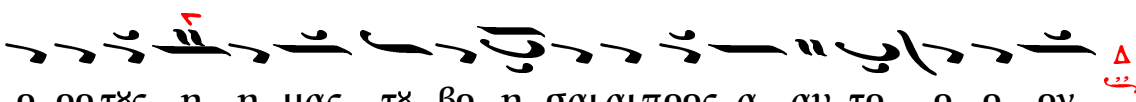
 ε ε ευ τε φι λο μα αρ τυ υ υ ρες πα α

 ντες πνευ μα τι κως ευφρα αν θω ω ω μεν και πα

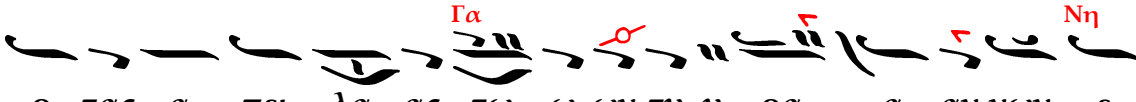
 α α α νη γυ ρι ι ι σω ω ω μεν ση με ρον γαρ

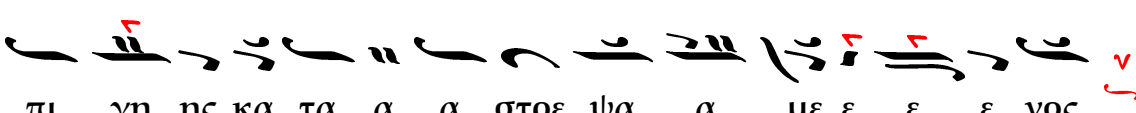
 προ τι θε ται τρα πεζαν μυ στι ι κην ο μα αρ τυς Θε

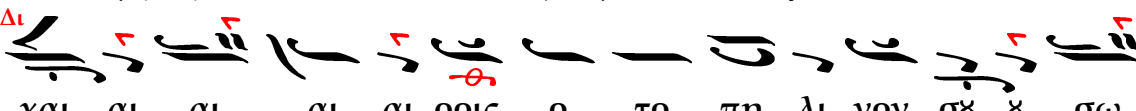
 ο ο ο δω ρος ευ φραι νθσαν τες φι λε ο ο

 ο ορτες η η μας τσ βο η σαι αι προς α αυ το ο ο ον

 χαι ρις Α θλο φο ρε α α α ητ τη η η τε

 ο τας α πει λα ας τω ω ω ν τυ υ ρα α αν νων ε

 πι γη ης κα τα α α στρε ψα α με ε ε ε νος

 χαι αι αι αι αι ρις ο το πη λι νον σθ ς σω

 ω ω μα δι α Χρι ζον τον Θε ον εκ δε δω κως

 ται αι αις βα α σα α α νοις χαι αι αι ρις ο εν ποι

κι λους κι ιν δυ υ νοις δο κι μοσ στρα τι ω ω της α α

να δει ειχ θεις της υ ρα νι υ υ στρα α τι ι α ας

δι ο δυ σω πρ με εν σε Μαρ τυ υ ρων εγ καλλω ω

ω πι ι ι ι σμα προ σβε ευ ε υ περ των ψυ υ

χω ω ων η η η η μων

Στίχ. η. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ

λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
εκ πα σω ων

των α νο μι ω ω ων αυ του

Την θε ο δω ρη τον χα ριν των θαυ μα των σρ Μαρ

τυς Θε ε ε ο δω ω ρε πα α σι ιν ε φα α πλοις τοις

πι στει ει ει ει σοι προ στρε ε ε χρ υ υ υ υ σι δι ης

ευ φη μρ υ μεν σε λε ε ε γον τες αιχ μα λω

τρ υ υ ρς λυ υ τρ υ υ σαι θε ρα πευ εις νο σρ

υ ντας πε νο με νρς πλρ τι ζεις και δι α σω ω ζεις

πλε ε ε ο ντας μα α α ται αι αι ο

ον δρ α α σμον ε πε χει εις οι κε ε των και ζη

μι ασ φα νε ρω σιν ποι εις τοις συ λη θει σι ιν Α θλη η
 τα α α α και στρα τι ω τας παι δευ εις της αρ πα
 γης α πε ε ε ε χε ε ε ε σθαι νη πι οις χα
 ρι ζεις συμ πα θω ω ω ως τα αι τη η η μα α α α
 τα θερ μοσ ευ ρι σκη προ ο στα α α της τοις ε πι
 τε λθ σι σθ το ι ε ρο ο νμη μο ο ο συ νον
 μεθ ων και η μιν Α θλη τα ι ε ρω τα τε τοις α
 νυ μνθ σι σθ το μαρ τυ υ υ υ ρι ι ι ι ον
 αι τησαι πα ρα Χρι ι σθ το με ε γα ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε λε ος

Στίχ. θ'. Αινεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν
 παν τε ες οι λα α οι

ω ρον Θε ο υ περ τα τον α νε ε δει ει ει
 χθη ης Μα α αρ τυς Θε ο ο ο δω ω ω ρε ο
 ο τι και αι αι με τα τε ε ε λθς ω ως ζων τοις προσ
 τρε χθ ο σι πα ρε χεις τα α ασ αι αι τη η η σεις

ο θεν υι ον αρ πα γε ντα γυ ναι 8 πο ο τε δο
 ρυ α α λω ω ω τον εν αλ λο πι ι ι στω στρα α
 τω ε πι στα σα η η χη η η ρα τοι ο ις δα α α
 κρυ σι τον Να ο ο ο ον σ8 κα τε ε ε βρεε ε
 ε χεν αυ το ος δε ω ω σμ πα α θης εφ ιπ πω
 λευ κω ε πι βασ ταυ της το ον παι αι αι δα α
 ο ρα α α α τω σ πα ρε ε ε στη η η η σας και
 με τα τ8 το συν τ8 τω ε νερ γων τοις θαυ μα σιν ουκ
 ε ε ε λι πες αλλ αι τησαι χρι στο ο ο ον το
 ον Θε ε ε ον σω θη ναι αι τας ψυ υ χα α ας
 η η η η μων

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου
 με νειεις το ο ον αι ω ω να

Η ει ει ω ω ν δω ρε ε ω ν ε πω νυ μον σε γε ε
 ραι αι αι ρω τρισ μα α α α καρ Θε ο ο ο
 δω ω ω ρε τ8 φω το ος γα α αρ τ8 θει ει

8 α δυτος φωστηρ α α να δει ειχ θεις κα τε λαμ

ψα α ας α θλοι οι οισ σθ την συμ πα α α σα αν

Κτι ι ι σιν και πυ ρος ακμαι ο τε ε ρος φα α

νεις την φλο ο γα α α κα τε ε σβε ε ε ε σας

και τδ δο λι ι 8 δρα α α α κο ο ο ον τος

την κα ρα συ νε ε ε τρι ι ι ι ψας δι ο

εν τοι οισ αθ λοι οισ σθ Χρι στος ε ε πι κα αμφθεις ε στε

φα νω σε την θει ει αν κα α α α ρα α α αν σθ

Με γα λο μα αρ τυ υ υς Α θλη η τα ως ε χων

πα ρη σι αν προς θε ον ε κτε νως ι κε τε ευ ε υ

περ τω ων ψυ υ χω ω ων η η η η μων

Δόξα.

Ἦχος Πα

ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ω Πνευ μα α α τι

ο γα νω χρη σα με ε νος ο δυσ με ε ε νης

τω συ να πο στα α τη η η Ty υ ρα α αν νω
 δι ε πι νοι ας χα λε ε πης τον νη στει α κα θα
 γνι ζο μενον λα ο ο ον ε ευ σε ε ε βη τοις
 εκ μι α ρων θυ σι ι ων κε χρα με νοις βρω μα
 α σιν ε πει ρα α α α το ο κα τα μι αι αι
 αι νειν αλλ α αυ τος το ε κει ν8 μη χα νη η μα
 σο φω τε ρα δι ε ε λυ υ σα α ας ε ε ε
 πι ι νοι οι οι α ο να ρ ε πι στας τω το ο τε Αρ
 χι ε ε ρει και το βα θυ της γνω μη ης α α
 α να α α κα α λυ υ υπτων και το α τοπον τ8
 εγ χει ρη η μα το ο ος υ πο ο δη η η η λων
 και δη σοι χα ρι στη ρι α θυ ο ο ντες σω ω τη
 η ρα ε ε ε πι γρα φο ο με ε ε ε θα ε τη σι
 ον α να α μνη η σιν τ8 γε νο με ε ν8 8 8 ποι 8
 8 με ε ε ε νοι και το λοι πον ε ξαι τ8 με ε
 νοι των ε πι νοι ων τ8 πο ο νη η ρ8 α βλα βεις

 Πα
 πε ε ρι σω ω ω ω ζε ε ε ε σθαι ταις προς

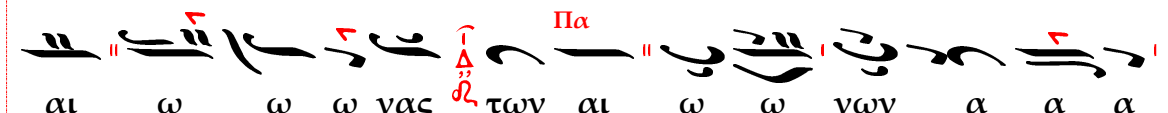

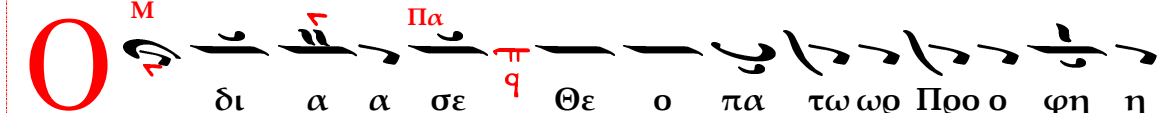
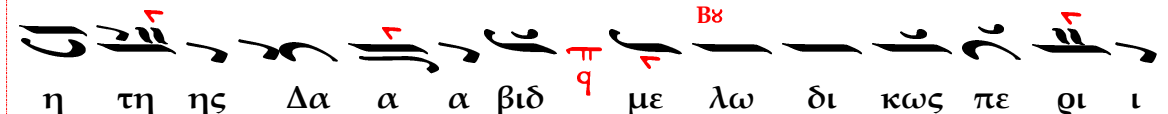

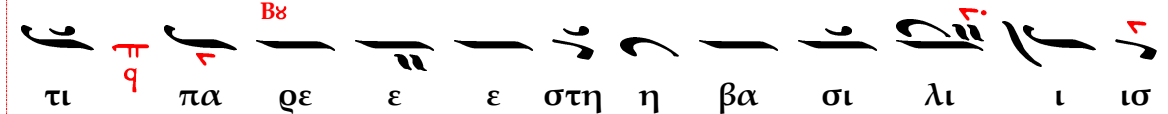
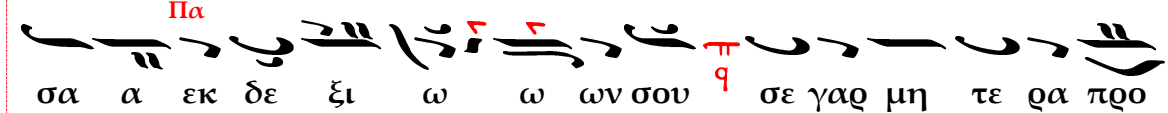
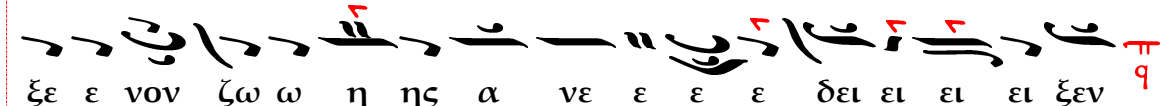
 Θε ο ον σϝ ϝ ϝ προε σβει ει ει αις μαρ τυ υς Θε

 ο ο ο ο δωω ω ω ρε

Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον· τὸ τοῦ ᾠχοῦ.

ᾠχος Πα ρ

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τϝ ϝ ϝ

 αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α

 μην

Ο δι α α σε Θε ο πα τωωρ Προ ο φη η

 η τη ης Δα α α βιδ με λω δι κως πε ρι ι

 σου προ ο α α νε φω ω ω νηη η η σε τω

 με γα λει ει α σοι ποι η η η σα α α αν

 τι πα ρε ε ε στη η βα σι λι ι ισ

 σα α εκ δε ξι ω ω ω ν σου σε γαρ μη τε ρα προ

 ξε ε νον ζω ω η ης α νε ε ε ε δει ει ει ει ξεν

B8 Πα
 ο α πα τω ρ εκ σου ε να αν θρω πη η σαι ε ευ δο
 κη η η σα ας Θε ε ε ος B8 9 ι ι να την ε α
 Πα αυ του α να πλα α α ση η ει κο ο ο να 9
 Δι φθα ρει ει σαν τοις πα α α α θε ε ε ε σι Δ B8 και
 M το πλα νη θε ε εν ο ο ρει ει α λω ω τον ε ευ
 Πα ρων προ ο ο ο ο βα α α α τον 9 τοις ω ω B8
 Πα μοις α α να λα α βων τω Πα τρι ι ι προ ο σα
 9 γα α α α γη 9 και τω ι δι ω θε λη μα α τι ταις
 M Πα ου ρα νι αις συ να α α α ψη η Δυ να α α α
 B8 με ε ε ε σι και σω ση Θε ο το κε τον κο σμον
 Δι B8 Χρι ι στος Δ ο ε χων το ο με ε ε γα α και πλου ου
 χ 6 σι ον ε ε λε ε ο ο ο ο ος 7

* * *

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ διάκονος: Σοφία ὀρθοί.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *

ιδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίοις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς. * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος: Ἑσπέρας.

Ὁ ἀναγνώστης:

Προκείμενον. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ιθ'.

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Στίχ. Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. β' 20 - γ' 20)

Ἐκάλεσεν Ἀδὰμ ὀνόματα πᾶσι τοῖς κτήνεσι, καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. τῷ δὲ Ἀδὰμ οὐχ εὐρέθη βοηθός, ὅμοιος αὐτῷ. Καὶ ἐπέβαλεν ὁ Θεὸς ἕκστασιν ἐπὶ τὸν Ἀδὰμ, καὶ ὑπνωσε· καὶ ἔλαβε μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ, καὶ ἀνεπλήρωσε σάρκα ἀντ' αὐτῆς. Καὶ ὠκοδόμησε Κύριος ὁ Θεὸς τὴν πλευράν, ἣν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ, εἰς γυναῖκα, καὶ ἤγαγεν αὐτὴν πρὸς τὸν Ἀδὰμ. Καὶ εἶπεν Ἀδὰμ· Τοῦτο νῦν ὅστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μου, καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου· αὕτη κληθήσεται Γυνή, ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐλήφθη αὕτη. Ἐνεκεν τούτου, καταλείπει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Καὶ ἦσαν οἱ δύο γυμνοί, ὃ τε Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἤσχύνοντο. Ὁ δὲ ὄφις ἦν φρονιμώτατος πάντων τῶν θηρίων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός. Καὶ εἶπεν ὁ ὄφις τῇ γυναικί· Τί ὅτι εἶπεν ὁ Θεός· οὐ μὴ φάγητε ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ Παραδείσῳ; Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ ὄφει· Ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ ἐν τῷ Παραδείσῳ φαγώμεθα· ἀπὸ δὲ τοῦ καρποῦ τοῦ ξύλου, ὃ ἐστὶν ἐν μέσῳ τοῦ Παραδείσου, εἶπεν ὁ Θεός, οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ ἄψησθε αὐτοῦ, ἵνα μὴ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε. Καὶ εἶπεν ὁ ὄφις τῇ γυναικί· Οὐ θανάτῳ, ἀποθανεῖσθε· ἡδεὶ γὰρ ὁ Θεός, ὅτι ἡ δ' ἂν ἡμέρᾳ φάγητε ἀπ' αὐτοῦ, διανοιχθήσονται ὑμῶν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἔσεσθε ὡς θεοί, γινώσκοντες καλὸν καὶ πονηρὸν. Καὶ εἶδεν ἡ γυνὴ, ὅτι καλὸν τὸ ξύλον εἰς βρώσιν, καὶ ὅτι ἀρεστὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν, καὶ ὠραῖόν ἐστι τοῦ κατανοῆσαι· καὶ λαβοῦσα ἡ γυνὴ ἀπὸ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ, ἔφαγε· καὶ ἔδωκε καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς μετ' αὐτῆς, καὶ ἔφαγον. Καὶ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν

δύω, καὶ ἔγνωσαν ὅτι γυμνοὶ ἦσαν· καὶ ἔρραψαν φύλλα συκῆς, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς περιζώματα. Καὶ ἤκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ, περιπατοῦντος ἐν τῷ Παραδείσῳ τὸ δειλινόν· καὶ ἐκρύβησαν, ὃ τε Ἀδὰμ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, ἀπὸ προσώπου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἐν μέσῳ τοῦ Παραδείσου. Καὶ ἐκάλεσε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν Ἀδὰμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀδὰμ, ποῦ εἶ; Καὶ εἶπεν αὐτῷ· τῆς φωνῆς σου ἤκουσα, περιπατοῦντος ἐν τῷ Παραδείσῳ, καὶ ἐφοβήθην, ὅτι γυμνός εἰμι, καὶ ἐκρύβην. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός· Τίς ἀνήγγειλέ σοι ὅτι γυμνός εἶ; εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ ξύλου, οὗ ἐνετειλάμην σοι τούτου μόνον μὴ φαγεῖν, ἀπ' αὐτοῦ ἔφαγες; Καὶ εἶπεν ὁ Ἀδὰμ· Ἡ γυνή, ἣν ἔδωκας μετ' ἐμοῦ, αὕτη μοι ἔδωκεν ἀπὸ τοῦ ξύλου, καὶ ἔφαγον. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῇ γυναικί· Τί τοῦτο ἐποίησας; καὶ εἶπεν ἡ γυνή· Ὁ ὄφις ἠπάτησέ με, καὶ ἔφαγον. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ ὄφει· Ὅτι ἐποίησας τοῦτο, ἐπικατάρατος εἶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων τῆς γῆς· ἐπὶ τῷ στήθει σου καὶ τῇ κοιλίᾳ πορεύσῃ, καὶ γῆν φαγῆ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· καὶ ἔχθραν θήσω ἀνὰ μέσον σοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τῆς γυναικός, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματος αὐτῆς· αὐτός σου τηρήσει κεφαλὴν, καὶ σὺ τηρήσεις αὐτοῦ πτέρναν. Καὶ τῇ γυναικί εἶπε· Πληθύνων πληθυνῶ τὰς λύπας σου, καὶ τὸν στεναγμόν σου· ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα, καὶ πρὸς τὸν ἄνδρα σου ἡ ἀποστροφή σου, καὶ αὐτός σου κυριεύσει. Τῷ δὲ Ἀδὰμ εἶπεν· Ὅτι ἤκουσας τῆς φωνῆς τῆς γυναικός, καὶ ἔφαγες ἀπὸ τοῦ ξύλου, οὗ ἐνετειλάμην σοι τούτου μόνου μὴ φαγεῖν, ἀπ' αὐτοῦ ἔφαγες, ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἐν τοῖς ἔργοις σου· ἐν λύπαις φαγῆ αὐτὴν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· ἀκάνθας καὶ τριβόλους ἀνατελεῖ σοι, καὶ φαγῆ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ· ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου σου φαγῆ τὸν ἄρτον σου, ἕως τοῦ ἀποστρέψαι σε εἰς τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθης· ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ. Καὶ ἐκάλεσεν Ἀδὰμ τὸ ὄνομα τῆς γυναικός αὐτοῦ, Ζωή· ὅτι αὕτη μήτηρ πάντων τῶν ζώντων.

Προκειμένον. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς κ'.

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου.

Στίχ. Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεύς.

Ὁ ἀναγνώστης· Κέλευσον.

Ὁ ἱερεύς· Σοφία· ὀρθοί. Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

Ὁ ἀναγνώστης·

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ' 19-24)

Ὁ Θεὸς τῇ σοφίᾳ ἐθεμελίωσε τὴν γῆν, ἠτοίμασε δὲ Οὐρανοὺς ἐν

φρονήσει· Ἐν αἰσθήσει αὐτοῦ ἄβυσσοι ἐρράγησαν, νέφη δὲ ἐρρύησαν δρόσον. Ἰιέ, μὴ παραρρύησ· τήρησον δὲ ἐμὴν βουλήν καὶ ἔννοιαν, ἵνα ζῆ σὴ ψυχῇ, καὶ χάρις ἧ ἐπὶ σῶ τραχήλῳ· ἔσται δὲ ἴασις ταῖς σαρκί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου· ἵνα πορεύῃ πεποιθῶς ἐν εἰρήνῃ πάσας τὰς ὁδοὺς σου, ὃ δὲ πούς σου οὐ μὴ προσκόψῃ· ἐὰν γὰρ κάθη, ἄφοβος ἔσῃ· ἐὰν δὲ καθεύδῃς, ἠδέως ὑπνώσεις· καὶ οὐ φοβηθήσῃ πτόησιν ἐπελθοῦσαν, οὐδὲ ὀρμὰς ἀσεβῶν ἐπερχομένας· ὃ γὰρ Κύριος ἔσται ἐπὶ πασῶν ὁδῶν σου, καὶ ἐρείσει σὸν πόδα, ἵνα μὴ ἀγρευθῆς. Μὴ ἀπόσχου εὐποιεῖν ἐνδεῆ, ἠνίκα ἂν ἔχη ἡ χεὶρ σου βοηθεῖν. Μὴ εἴπῃς· Ἐπανελθὼν ἐπάνηκε, καὶ αὖριον δώσω, δυνατοῦ σου ὄντος εὐποιεῖν· οὐ γὰρ οἶδας τί τέξεται ἡ ἐπιούσα. Μὴ τέκταινε ἐπὶ σὸν φίλον κακά, παροικοῦντα καὶ πεποιθότα ἐπὶ σοί. Μὴ φιλεχθρήσῃς πρὸς ἄνθρωπον μάτην, ἵνα μὴ τι εἰς σὲ ἐργάσῃται κακόν. Μὴ κτήσῃ κακῶν ἀνδρῶν ὄνειδη, μηδὲ ζηλώσῃς τὰς ὁδοὺς αὐτῶν. Ἀκάθαρτος γὰρ ἔναντι Κυρίου πᾶς παράνομος· ἐν δὲ δικαίαις οὐ συνεδρεύει. Κατάρρα Κυρίου ἐν οἴκοις ἀσεβῶν· ἐπαύλεις δὲ δικαίων εὐλογοῦνται. Κύριος ὑπερηφάνους ἀντιτάσσεται· ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

* * *

ΤΟ «ΚΑΤΕΥΘΥΝΘΗΤΩ»

Καὶ εὐθὺς φάλλει ὁ ἱερεὺς ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης·

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή.

Τὸ αὐτὸ φάλλεται τετράκις ὑπὸ τοῦ λαοῦ μεθ' ἕκαστον τῶν ἐπομένων στίχων, λεγομένων ὑπὸ τοῦ ἱερέως θυμιῶντος ἐκάστην πλευρὰν τῆς ἁγίας Τραπέζης·

Στίχ. α'. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχεσ τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

Στίχ. β'. Θεοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

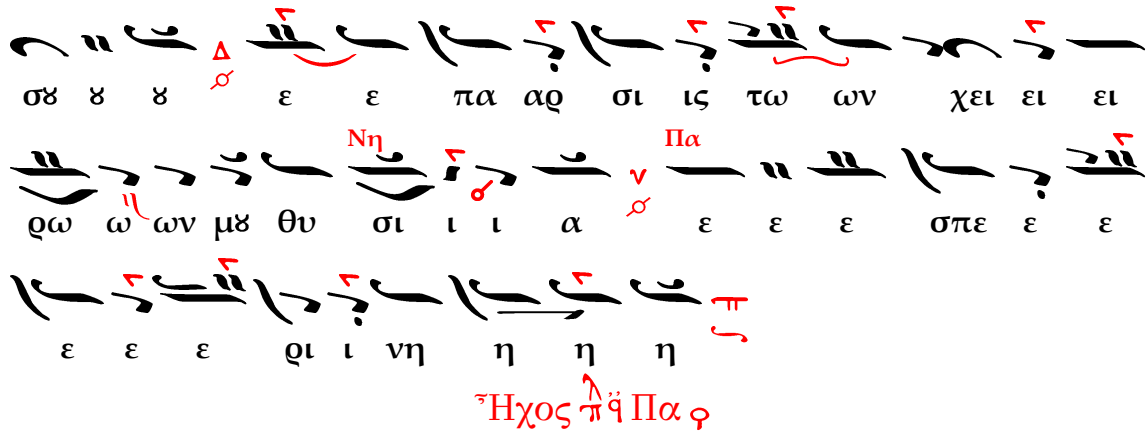
Στίχ. γ'. Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.

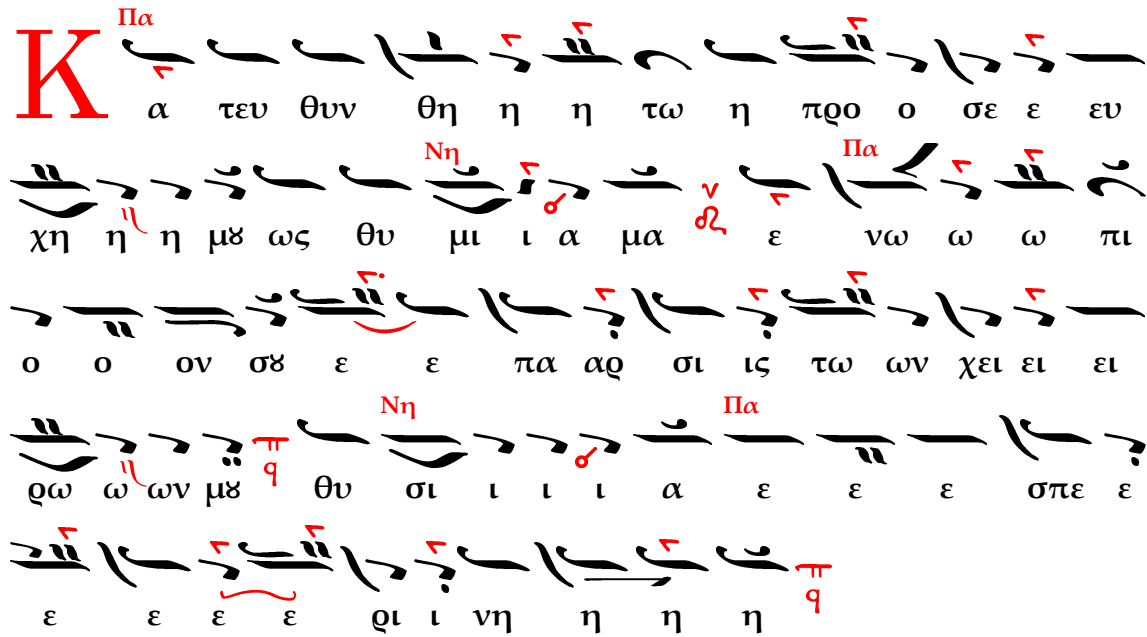
Στίχ. δ'. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἦχος Πα

Κ^Μ α τε ευ θυ υν θη τω η προ ο σε ε ευ
 χη η η μω ως θυ μι ι α μα ε νω πι ι ο ο ον

Πα
 Νη
 Πα

 σ 8 8 ε ε πα αρ σι ις τω ων χει ει ει
 ρω ω ων μ8 θυ σι ι ι α ε ε ε σπε ε ε
 ε ε ε ρι ι νη η η η
 Ἦχος Πα φ

K Πα α τευ θυν θη η η τω η προ ο σε ε ευ
 η η η μ8 ως θυ μι ι α μα ε νω ω ω πι
 ο ο ον σ8 ε ε πα αρ σι ις τω ων χει ει ει
 ρω ω ων μ8 θυ σι ι ι ι α ε ε ε σπε ε
 ε ε ε ε ρι ι νη η η η

Καὶ ἔλθων ὁ ἱερεὺς πάλιν ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης ἐπαναλαμβάνει τὸ Κατευθυνθήτω μέχρι τοῦ ἐνώπιόν σου, καὶ ἐξελθὼν εἰς τὴν Ὠραίαν Πύλην θυμιά ἔκειθεν τὰς εἰκόνας καὶ τὸν λαόν, τοῦ χοροῦ φάλλοντος τὸ ἐπίλοιπον τοῦ στίχου καὶ πάντων ποιούντων μετανοίας μεγάλας τρεῖς.

Ἦ κατὰ τὴν τάξιν φαλωδῆσης τῶν προκειμένων:

Ὁ ἱερεύς:

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή.

Ὁ λαός:

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή.

Ὁ ἱερεύς:

Στίχ. α'. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

Ὁ λαός:

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου·
ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή.

Ὁ ἱερεύς·

Στίχ. β'. Θεοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν
περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Ὁ λαός·

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου·
ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή.

Ὁ ἱερεύς·

Στίχ. γ'. Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ
προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.

Ὁ λαός·

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου·
ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή.

Ὁ ἱερεύς·

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου·

Ὁ λαός·

ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή.

Εἶτα ἡ ἐκτενὴς καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

* * *

Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

* * *

Ἡ ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεύς) τὴν ἐκτενὴ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς
ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς), εἰς δὲ τὴν τελευταίαν
ἄπαξ.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας
ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων,
ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας,
ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν
δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει

ταύτη, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περισσῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΔΕΗΣΕΙΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΩΝ

Ὁ διάκονος λέγει τὰς ὑπὲρ τῶν κατηχομένων δεήσεις, τοῦ χοροῦ λέγοντος εἰς ἑκάστην τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Εὐξασθε, οἱ κατηχούμενοι, τῷ Κυρίῳ.

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχομένων δεηθῶμεν·

Ἴνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ·

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας·

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης·

Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Οἱ κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ἴνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ποιήσας διὰ τοῦ ἱ. Εὐαγγελίου σταυρὸν ἐπὶ τοῦ εἰλητοῦ ἀποθέτει αὐτὸ εἰς τὸ ἄνω μέρος τῆς ἁγίας Τραπεζῆς καὶ ἐξαπλοῖ τὸ εἰλητόν.

Ὁ δὲ διάκονος λέγει·

Ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε· μή τις τῶν κατηχομένων.

* * *

ΔΕΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ

Ὁ διάκονος·

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ πάλιν ὁ διάκονος·

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερόν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἁγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Ἡ Εἰσοδος τῶν Προηγιασμένων Δωρῶν

Ἄντι Χερουβικοῦ ψάλλεται τὸ ἐξῆς·

Νῦν αἱ δυνάμεις...

Εὐχὴ Χερουβικοῦ οὐ λέγεται, ἀλλ' εὐθὺς ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ διάκονος λέγουσιν ἐκ γ' χῦμα τὸν ὕμνον.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τὴν Πρόθεσιν, τοῦ διακόνου ἱσταμένου ἐκάστοτε κατέναντι αὐτοῦ, καὶ προελθὼν ὀλίγον τῶν βημοθύρων θυμιᾷ τὰς εἰκόνας καὶ τὸν λαόν, λέγων καθ' ἑαυτὸν τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ τὸν ν' φαλμὸν μέχρι τοῦ ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Εἶτα προσκυνοῦσι τρεῖς ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπεζῆς καὶ ἀσπάζονται τὸ εἰλητὸν καὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν· προσκυνήσαντες δὲ καὶ αὔθις ἄπαξ καὶ αἰτησάμενοι συγγνώμην παρ' ἀλλήλων καὶ

παρὰ τοῦ λαοῦ ἀπέρχονται εἰς τὴν Πρόθεσιν καὶ προσκυνήσαντες ἀσπάζονται τὰ ἅγια Δῶρα κεκαλυμμένα λέγοντες καθ' ἑαυτοὺς τὸ Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με.

Ὁ δὲ ἱερεὺς λαβὼν τὸν ἀέρα ἐπιθέτει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ λαμβάνει ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὰ ἅγια Δῶρα. Καὶ τοῦ χοροῦ διακόπτοντος τὸν ὕμνον μετὰ τὰς λέξεις ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης καὶ σιγῆς βαθείας γενομένης καὶ πάντων καταπεσόντων ἕως ἐδάφους, ὁ ἱερεὺς μεταφέρει τὰ ἅγια Δῶρα, διοδεύων ἔμπροσθεν τοῦ Τέμπλου, τοῦ διακόνου προπορευομένου μετὰ λαμπάδος καὶ θυμιῶντος, καὶ εἰσάγει αὐτὰ διὰ τῆς Ὁραίας Πύλης εἰς τὸ Ἱερόν καὶ ἀποθέτει ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης, αἶρει δὲ τὰ καλύμματα ἀπ' αὐτῶν καὶ καλύπτει αὐτὰ μόνον διὰ τοῦ ἀέρος. Καὶ θυμιᾷ αὐτὰ λέγων τὰ λοιπα τοῦ ν' ψαλμοῦ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (†1777).

Ἦχος Πάσχα

Νύμφα σου ἡ Ἐκκλησία
καὶ ἡ ἁγία πόλις
ὅπου κατοικεῖς καὶ οὐρανὸς
καὶ γῆ καὶ ἅπαντα τὰ ἐπιγεγεννημένα
καὶ ἡ ψυχή σου ἡ ἁγία
καὶ ἡ ἁγία πόλις ἡ ἁγία
καὶ ἡ ἁγία πόλις ἡ ἁγία
καὶ ἡ ἁγία πόλις ἡ ἁγία
καὶ ἡ ἁγία πόλις ἡ ἁγία
καὶ ἡ ἁγία πόλις ἡ ἁγία
καὶ ἡ ἁγία πόλις ἡ ἁγία
καὶ ἡ ἁγία πόλις ἡ ἁγία
καὶ ἡ ἁγία πόλις ἡ ἁγία
καὶ ἡ ἁγία πόλις ἡ ἁγία

πο ο ο ρευ ε ται αι αι αι αι αι αι αι αι ο
 Βα α α α σι ι ι λε ε χε ε ε ε ε ε
 ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ξη η η η η η η η ης ΕΙΣΟΔΟΣ ι δα
 ς ς ς θυ σι ι α μν υ στι κη η η η
 η η η τε ε ε ε ε ε τε ε ε ε ε ε
 ε λει ει ω με νη δο ρυ φο ρει ει ται αι αι
 αι αι αι αι αι πι στει και πο ο ο ο ο θω
 προ ο σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε λ θω
 ω πο ο θω ω ω προ σε ε λ θω ω με ε ε ε
 ε ε ε εν ι ι να α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε το
 ο ο ι να με ε ε το ο ο χοι ζω ω ης αι ω
 νι ι ι ι ς γε ε νω ω ω με ε θα α Α
 α α λ λη λ ς ς ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 α α α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α

* * *

ΔΕΗΣΕΙΣ - ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Ὁ διάκονος λαβὼν εὐλογίαὺν παρὰ τοῦ ἱερέως ἐξέρχεται καὶ λέγει·

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. Ὁμοίως καὶ εἰς τὰς ἐφεξῆς δεήσεις.

Ἐπὲρ τῶν προτεθέντων καὶ προαγιασθέντων τιμίων δώρων τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε. Ὁμοίως καὶ εἰς τὰς ἐφεξῆς δεήσεις.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὺν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα καὶ λέγειν·

Ὁ λαός·

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς

ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

* * *

ΚΕΦΑΛΟΚΛΙΣΙΑ

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς: Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς κλινόμενος τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν:

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ,
μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ
σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

* * *

ΥΨΩΣΙΣ - ΚΛΑΣΙΣ - ΜΕΤΑΛΗΨΙΣ

Ὁ ἱερεὺς ἐπεύχεται καὶ προσκυνεῖ τρις λέγων καθ' ἑαυτόν: Ὁ
Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με.

Εἶτα ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ: Πρόσχωμεν.

**Ὁ δὲ ἱερεὺς, κεκαλυμμένων ὄντων τῶν θείων Δώρων, εἰσαγαγὼν
τὴν χεῖρα ἄπτεται μετ' εὐλαβείας τοῦ ζωοποιοῦ Ἄρτου καὶ
ἐκφωνεῖ:**

Τὰ προηγιασμένα ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Ὁ χορὸς: Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρὸς. Ἀμήν.

Καὶ φάλλει τὸ ἐπόμενον κοινωνικόν:

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὴν Θ.Λειτουργίαν τῶν Προηγιασμένων.

Κοινωνικόν. Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ.

Σύντμησις Ἰωάννου Τραπεζουντίου.

Ἦχος ἔ Κε δ

Πα Ζ - ς' / ρ - γ'

α α σθε ε ε λε ε ε ε ε και αι αι αι
αι αι αι αι αι λαι χαι αι αιαι αι αι αι λαι αι
αι αι αι αι αι και αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι ι ι ι ι ι ι ι ι δε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε και αι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι και αι
ι δε ε τε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ο ο
ο τι ι ι ι ι ι χρι ι ι ι ι ι ι στο
ο ο ο ω ο ο ο ο ο ο ο ο ο ω ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ω ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ος ο ο ο ο ο ω ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο Κυ υ ω υ υ υ υ υ ο Κυ
υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ο Κυ υ ρι ι ι
ο ος ρα α α α α α α α α α α α
α α ρα α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α

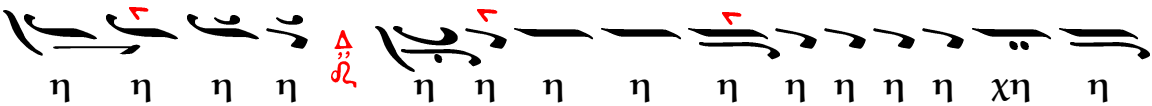
λιε χε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε λιε ρα α
 α λιε ρα α ρα α λιε ε ε ε λιε ε ε ε ε ε
 Πα
 Αλ λη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι α α α α α α α α α

Κοινωνικὸν τῆς Προηγιασμένης.
 Τὸ παρὸν Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ
 τοῦ ἐν Μουσικαῖς ἀρίστου διδασκάλου Λαμπαδαρίου
 τοῦ καὶ ἐκ τοῦ εὐαγοῦς Βασιλικοῦ κλήρου.

Ἦχος ᾠ̇ Κε

Γ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε λιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 α α α α σθε ε ε ε ε λιε ε ε ε ε ε
 ε ε ε και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 Νη
 χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 Πα
 και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι δε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε και αι ι ι ι ι ι
 Πα
 ι ι δε ε τε ε ε ε ε ε ε ε ο ο ο

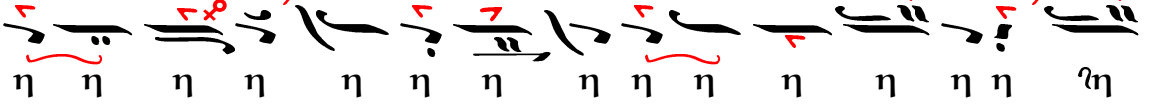
ι ι ι αλ λη η η λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι α
 α α α α λε ε ε ε ε ε ε ε ε
 γε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε υε
 ρα α α α α α α α λε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε υε χε ε ε ε ε ε ε γε ε ε ε υε
 ρα α α υε ρα α ρα υε ε ε υε ε ε ε ε ε
 ε ε ε υε υε χε ε ε ε ε χε ε ε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε υε βϝ ϝ ϝ ϝ ε ε ρα α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 λη η η η η η η η η η ρα α α λλη η η
 λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
 ι ι ι αλ λη η η λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι α
 α α α Α α α α α α α α α α α α
 α α α α αλ λη η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η χη η η η ρα
 α α α α α α α α α α α α αλ λη η

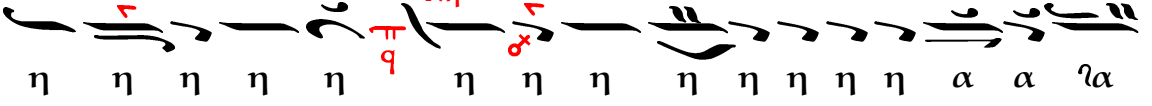
 η η η η ^Α η η η η η η η η η χη η

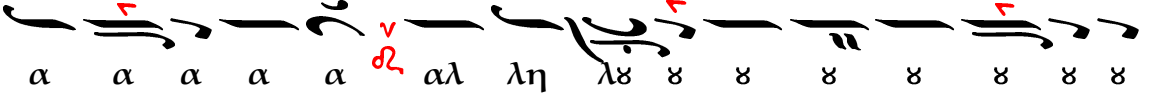
 η η η η η η η η η η η η η η

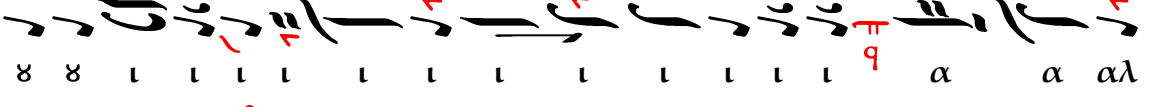
 η η η η η η η η η η η η η η

 η η η η η ^{Νη} η η η η η η η η α α ^α

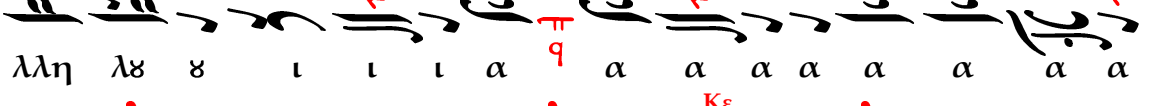
 α α α α α ^{Πα} α λ λη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

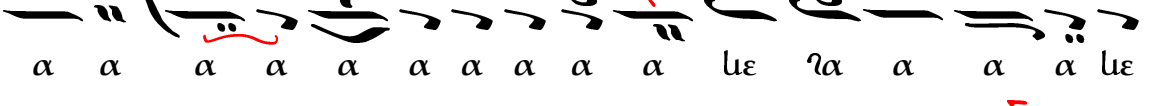
 ϝ ϝ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α λ

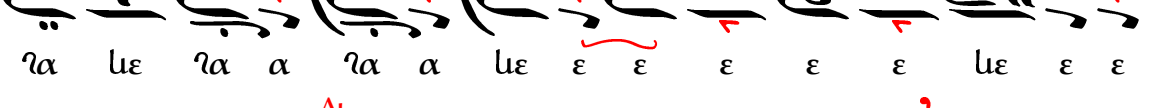
 λη η λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι Α α

 λλη λϝ ϝ ι ι ι α ^α α α α α α α α α α

 α α α α α α α α α α ^{Κε} λιε ^α α α α λιε

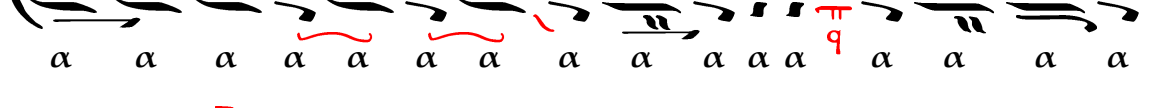
 ρα λιε ρα α ρα α λιε ε ε ε ε ε λιε ε ε

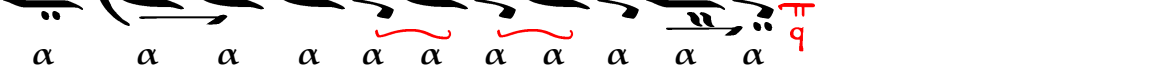
 ε ε ε ^{Δι} α λ λη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α

 α α α α α α α α α α α α α α α α ^{Πα} α α α α

 α α α α α α α α α α ^α

Κοινωνικὸν τῆς Προηγιασμένης.

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἐξηγηθὲν παρὰ Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος Πα

ζ - ν'

Γ Πα
 ε ε ε ε ε ευ σα α α α α α α α α

Μ Δι Πα
 α α α α σθε ε ε και αι αι ι ι ι ι ι ι ι ι

Δ
 ι ι ι ι ι δε ε ε ε τε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε υε ε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο

τι ι ι ι Χρι στο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ω ο ο ο ο ο τι ι Χρι στο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος ο ο ο Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Δι Πα Δ
 ρι ο Κυ υ ρι ο ο ο ο ο ο ο ος α χα α α

α α χα α α α α α α α α α α α α α α α

Νη Πα
 αλ λη η χη η η η η η η η η η η αλ λη λ ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ι ι ι ι ι ι ι ι α α

Πα Νη
 α α α χα α α α α α α α α α χα α

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ο ο Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ ρι ι χρη στος ο Κυ υ υ υ

ρι ι ο ο ο ος ια α α α α α α

α α χα α α α α α α α ια α χα α

α α α α α α α ια α α α λλη η η η η η

η Α α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ι ι Α λλη η λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι

α α α α α Λε ε ε ε ε ε ε ε ε ιε ε

ε ε ε ε ε ε ε Λε ε ε γε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ια χα α α α ια α α α

α α α λλη η η η ιη η η η η η λϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ Α λλη η λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι ι Α α λλη λϝ ϝ ι ι

α α α α α α α Πα α α α α α α α

α ια α α α α α α α πα α α λι ι ι

λλη λϑ ϑ ι α α α

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

ως σϑ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σϑ ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων σϑ με τας χειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σϑ

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη

λϑ ι α α α

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ὁ διάκονος·

Ὁρθοί· μεταλαβόντες τῶν θείων, ἀγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν, φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων, ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχαριστήριον εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἅγιος ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων·

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ ἱερεὺς· Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ὁ χορὸς· Ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἐξελθὼν τῆς Ὁραίας Πύλης ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνης τοῦ Χριστοῦ τὴν εὐχὴν ταύτην·

Δέσποτα παντοκράτορ, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας· ὁ διὰ τὴν ἄφατόν σου πρόνοιαν καὶ πολλὴν ἀγαθότητα ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας πρὸς καθαρισμόν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα ἀναστάσεως· ὁ διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν πλάκας χειρίσας, τὰ θεοχάρακτα γράμματα, τῷ θεράποντί σου Μωσεῖ· παράσχου καὶ ἡμῖν, ἀγαθέ, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν ἀδιαίρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν ἁοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικητάς τε τῆς ἁμαρτίας ἀναφανῆσαι καὶ ἀκατακρίτως φθάσαι προσκυνῆσαι καὶ τὴν ἁγίαν ἀνάστασιν.

Ὅτι ἠυλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων σήμερον, ἦτοι μετὰ τὴν Ὁπισθάμβωνον Εὐχὴν, φάλλομεν τὸν ἐφεξῆς ἱκετήριον Κανόνα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, προτιθέντες καὶ Κόλλυβα, καὶ λέγομεν τὸν Ψαλμόν,

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα

ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθὺς τὸ Θεὸς Κύριος, μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ ἐξ ἑκατέρων τῶν χορῶν. ᾠχος δ΄. Ψαλμὸς ριζ' (117).

ᾠχος Δι-θ.

Θ ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα
 νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο
 νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
 ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα
 τι Κυ ρι ι ι ου

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-Θ

Μεγαλατα της πιστεως κατωρωματα
εν τη πηγη της φλογος ως επιυδατος
ανα πα αυσεως ο Αγιος Μαρτυς Θεο
δωρος η γα αλ λε το πυρι γαρ ο λοκαυτω
θεις ως αρτος ηδυσ τη Τρι αδιπροσηνε
και ταις αυτη ικεσι αις Χριστε ο Θεος
σωσοντας ψυχα ας ημων

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παντα υπερενοιαν παντα υπερενοξα
τασα Θεοτοκε μστηρια τη αγνεια εσφρα
γισμε ενη και παρθε νια φυλαττο με ενη
Μητηρ εγνωσθης α ψευδης Θεον τεκουσα αλη
θινον αυτον ικετευε σωθη ναιτας ψυχα ας
ημων

Ὁ ἀναγνώστης (χῦμα).

Ψαλμὸς ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ

πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καὶ μετὰ τὸν Ν', τὸν Κανόνα,
οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων·
Θεοῦ σε μέλπω δωρεῶν ἐπώνυμε.
Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.
Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεοῦ σε Θεόδωρε ἔραστήν, εἰδὼς καὶ τῷ πόθῳ, τῷ ἀφίκτῳ σου πεδηθεῖς, ψυχὴν τε καὶ σῶμα καὶ τοὺς λόγους, τῶν ἐγκωμίων ἀνατίθῃμι.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐγράφετο δόγμα θεοστυγές, θυσίαν εἰδώλοις, καὶ οὐ ζῶντι φέρειν Θεῷ· ἀλλ' ἤχθῃς οὐ θύσων Ἀθλοφόρε, τῷ δὲ Θεῷ προσαχθησόμενος.

Δόξα.

Ὁ ἔρωτι θείῳ καθηλωθεῖς, Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, τῷ Υἱῷ τῷ Μονογενεῖ, Θεόδωρε Μάρτυς ἐστρατεύθης, καὶ τῶν βραβείων οὐ διήμαρτες.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, ἀνύμφευτε Μῆτερ, εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ὥσπερ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑμνον ἐκ χειλέων μου, καὶ ἐξ ὀδυνηρᾶς δέησιν, φέρω ψυχῆς· ἦν κατοικτειρήσαις, ἀθλοφόρε Θεόδωρε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σάρκα καθυπέταξας, τῷ αὐτοκράτορι ἔνδοξε, Μάρτυς νοί· καὶ δι' ἀμφοτέρων, θεραπεύεις τὸν Κτίσαντα.

Δόξα.

Ἔστης ἐπὶ βήματος, τυραννικοῦ Χριστὸν ἄνακτα, θεολογῶν· θύειν γὰρ κιβδήλοισι, ἀπηρνήσω Θεόδωρε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σὲ πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ τείχος αἰεί, Χριστιανοί· σὲ δοξολογοῦμεν, ἀσιγήτως Ἀνύμφευτε.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μυστηρίων γευσάμενος, θείων ἐν συνέσει Μάρτυς Θεόδωρε, ἀνεπαίσχυντον ἀνάρρυσιν, τῆς Θεοῦ γεννήσεως ὠμολόγησας.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐμπαθῆ τὴν Θεότητα, ὦντο τοῖς πάθεσιν οἱ λατρεύοντες· οὓς ἐν Πνεύματι διήλεγξας, ἀθλητὰ Θεόδωρε φωτιζόμενος.

Δόξα.

Λυτρωτὴν δι' ἐντεύξεως, τῶν σὲ ἀνυμνούντων μάκαρ Θεόδωρε, ἐκ ποικίλων περιστάσεων, καὶ παθῶν γενέσθαι ἱκετεύομεν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἡ τὸν στάχυν βλαστήσασα, τὸν ζωοποιὸν ἀνήρωτος ἄρουρα, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ ζωὴν, Θεοτόκε σῶζε τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

ᾠδὴ ε'. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ποθεῖτε τὸν ποθήσαντα Κύριον, ἐπεφώνεις, ἀθλητὰ Θεόδωρε, τοῖς συναθλοῦσί σοι Μάρτυσιν.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ζήλω Ἄθλοφόρε πυρούμενος, τὴν καρδίαν, θεὰν τὴν ψευδώνυμον, σὺν τῷ τεμένει κατέφλεξας.

Δόξα.

Δυνάμει ἀηττήτῳ Θεόδωρε, ἄθλοφόρε, βαρβάρων θρασύτητα, κάμου τὰ πάθη ἀνάλωσον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ Κόσμῳ ἐκύησας.

ᾠδὴ Γ'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς χαῦνον ὡς ἀσθενές, θεῶν ματαίων τὸ φρύαγμα, πρὸς ἄμυναν ἑαυτῶν, ἀνθρώπων ἐδέετο, ἐνστάσει νικώμενον, ἀψευδῶν Μαρτύρων, κηρυττόντων τὴν ἀλήθειαν. **(δίς)**

Δόξα.

Ἔρωσθεις δυνάμει Θεοῦ, Μαρτύρων κλέος Θεόδωρε, τὰς στρέβλας τῶν ἀσεβῶν, νηπίων τοξεύματα, ἐώρας μακάριε, τὸ διαιωνίζον, τῶν μελλόντων προορώμενος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἔρυσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἰκεσίαις σου, Θεογεννήτορ ἀγνή, καὶ τύχοιμεν Πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Κοντάκιον. Αὐτόμελον.

Ἦχος Γα ρ

Π ι σ τ ι ν Χ ρ ι σ τ ο σ ε ι θ ω ρ α κ α ^Δ₉ ε ν δ ο ν λ α β ω ν ε ν
κ α α ρ δ ι α α σ τ α ς ε ν α ν τ ι α ς δ υ ν α μ ε ι ς
κ α τ ε π α τ η σ α ς Π ο λ υ α θ λ ε ^Δ₉ κ α ι σ τ ε φ ε ι ς ρ α ν ι
ω ε σ τ ε φ θ η ς α ι ω ν ι ω ς ω ς α α η τ η η τ ο ς ^Γ₂

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐμαστίχθης τὸ σῶμα, ὑπὲρ τοῦ μαστιχθέντος, Λόγου σαρκὶ δι' ἡμᾶς, καὶ τούτῳ εὐχαρίστως, γηθόμενος ἐβόας, ἄθλοφόρε,

Θεόδωρε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ἐν τάφῳ ἐτέθη, καὶ ἐκὼν ἐσφραγίσθη, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ παντός, εἰρκτῆ ἐσφραγισμένη, παρώκησας κραυγάζων, ἀθλοφόρε Θεόδωρε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεκρωθεὶς καὶ τὰ πάθη, τῆς σαρκὸς προαιρέσει, ἐκτιναξάμενος, οὐ βρώσει Ἀθλοφόρε, τῷ πόθῳ δὲ τῷ θείῳ, ἐμελώδεις τρεφόμενος. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα.

Ἐν φρουρᾷ Ἀθλοφόρε, ὥσπερ ἐν τῇ καμίνῳ, τοὺς νεανίας ποτέ, ὁ εἶς τῆς ἀκηράτου, Τριάδος σὲ θαρρύνει, ὄραθεις ἀναμέλποντα. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατώκησας τῷ Κόσμῳ, ἦν προστάτιν ἀνέδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ ἡ· Ἑπταπλασίως κάμινον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πεπηρωμένος ἔννοιαν, τῶν ἀνόμων ὁ ἔξαρχος, τῷ θεοσεβεῖ σοι ἀσεβῶς ἐπέπληττε· Τί μάτην εἰς ἄνθρωπον, βιοθανῆ ἀνόητε, ἔθου τὰς ἐλπίδας; ἀλλὰ σὺ ἀνεβόας. Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς νουνεχῆς καὶ φρόνιμος, οἰκονόμος τῆς χάριτος, τῇ δεδωρημένῃ ἐκ Θεοῦ σοι χάριτι, ἐβόας Θεόδωρε, τῷ ἀσεβῶς προστάσσοντι· Αὕτη μοι αἰσχύνῃ, καὶ τοῖς μέλπουσιν ἦτω· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα.

Νεανικῶς ἠγώνισαι, ἀποτόμως διήλεγξας· Τί ἀνοηταίνεις, τῷ Τυράννῳ ἔκραζες, προστάτων τοῖς κτίσμασι, ψευδολατρεῖν τὸν Κτίσαντα, ἐγκαταλιπόντες; ἀλλ' ἐγὼ ἀναμέλπω· Οἱ Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σωματικαῖς μορφώσεσι, καὶ ποικίλοις αἰνίγμασι, καὶ συμβολικαῖς, καὶ τυπικαῖς ἐμφάσεσι, τὴν σὴν προεμήνουον, οἱ Θεηγόροι Γέννησιν, τὴν ὑπερφυᾶ καὶ θαυμαστήν σου Παρθένε· διό σε γεγηθότες, εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμεν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦλη μαρτυρίου σου, Θεοῦ Θεόδωρε ὁ πόθος· ὅθεν σοι καὶ γέγονε, τῷ ἐνύλω τὸ σῶμα πυρί, δι' οὗ πρὸς τὸ θεῖον χαίρων, πῦρ ἐξεδήμησας, ἀθλοφόρε θεραπευτὰ Θεοῦ Θεόδωρε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μάρτυς παναοίδιμε, κατέφλεξας, οὐ κατεφλέχθης· σὺ γὰρ τὴν ἀπάτην ἔφλεξας· τῷ Θεῷ δὲ παρίστασαι, ζῶν καὶ ἐν αὐτῷ μαρτυρικῶς εὐφραινόμενος, ἀθλοφόρε θεραπευτὰ Θεοῦ Θεόδωρε.

Δόξα.

Ἐνα σε γινώσκωμεν, Χριστὸν τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἐν δυσὶ τελείαις φύσεσι· τὸν λαόν σου διάσωσον, τοῦτον ὃν ἐκτήσω τῷ τιμίῳ σου Αἵματι, Θεοδώρου τοῦ ἀθλοφόρου ταῖς ἐντεύξεσι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σὲ τὴν τὸν ἀόρατον, Θεὸν βαστάσασαν ἀγκάλαις, τὸν ἐν Οὐρανοῖς ὑμνούμενον, ὑπὸ πάσης Δυνάμεως, καὶ διὰ σοῦ ἡμῖν δωρούμενον, πάντοτε σωτηρίαν, οἱ ἐν περιστάσει μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Ἦχος πᾶσι Νη ς

Σ ε την α πει ρο γα μον Θε ο μη τε ρα τς Υ
ψι στς Δ σε την υ περ νην κυ η σα σαν δι α λο
γς τον ον τως Θε ον ν την υ ψη λο τε ραν των α
χρα αν των δυ να με ων Δ α σι γη η τοις δο ξο λο
γι αις με γα λυ νο με ε ε εν ν

Ὁ ἀναγνώστης·

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
(ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-Θ

Μεγαλατα της πιστεως κα τορ θω ω μα
τα εν τη πη γη της φλο γος ως ε πι υ δα
τος α να πα αυ σε ως ο Α γι ος Μα ρ τυς Θε ο
δω ρος η γα αλ λε το πυ ρι γαρ ο λο καυ τω
θεις ως αρ τος η δυς τη Τρι α δι προ ση η νε
κται ταις αυ τει κει σι αις Χρι στε ο Θε ος
σω σον τας ψυ χα α ας η μων

Δόξα. Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου.

Αὐτόμελον.

Ἦχος Γα ρ

Πιστιν Χρι στω σει θω ρα κα εν δον λα βων εν

κα αρ δι α α σθ τας ε να ντι ας δυ να μεις
 κα τε πα τησας Πο λυ α θλε και στε φει ς ρα νι
 ω ε στε φθησαι ω νι ως ως α α ητ τη η τος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Γα ρ

Ω ς προ στα σι αν α παντες και κρα ται αν α
 ντι ληψιν οι ε πται κο τες κε κτη με θα α Πα να α
 γνε σου την θερ μην βο η θει αν Παρ θε νο μη η
 τος Μα ρι ι α Χρι στι α νων σω τη η ρι α
 δι ο μη παυ ση υ περ η μων δυ σω πς σα τον
 Σω τη η ρα δω ρη σα σθαι την συ υγ χω ρη η
 σι ι ι ι ν

Καὶ γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν Κολλύβων.

Εἶτα·

Ἦχος Δι θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με
 νον α πο τς νυν και ε ως τς αι ω ω νος
 Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τσ νυν και ε ως

τσ αι ω ω νο ο ος

Ὁ δὲ ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν Πρόθεσιν καὶ λέγει χαμηλοφώνως τὴν εὐχὴν ἐν τῷ συστειλαί τὰ ἅγια καὶ τὴν ἐκφώνησιν.

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν ἀναγινώσκονται οἱ ἐπόμενοι ψαλμοί·

Ψαλμὸς λγ' (33).

Εὐλογῆσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.

Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Μεγαλύνατε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με.

Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυρθῇ.

Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλω τῶν φοβουμένων αὐτόν καὶ ῥύσεται αὐτούς.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ· ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπέινασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου· φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθάς; Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ· καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.

Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιήσον ἀγαθόν· ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν.

Ὅφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

Πολλὰ αἰ θλίψεις τῶν δικαίων· καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.

Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν· ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.

Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Ψαλμὸς ρμδ' (144).

Ἵψώσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ βασιλεύς μου, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας.

Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι.

Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγῆσονται.

Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγῆσονται.

Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεύξονται, καὶ τῆ δικαιοσύνη σου ἀγαλλιάσονται.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.
Χρηστὸς Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα
τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί
σου εὐλογησάτωσάν σε.

Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου
λαλήσουσι.

Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ
τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου.

Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία
σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὁσιος ἐν πᾶσι τοῖς
ἔργοις αὐτοῦ.

Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ
πάντας τοὺς κατερῶαγμένους.

Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφήν
αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ.

Ἀνοίγεις σὺ τὴν χειρὰ σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας.

Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὁσιος ἐν πᾶσι
τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς
ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ.

Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν
εἰσακούσεται καὶ σώσει αὐτούς.

Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ πάντας
τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει.

Αἶνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ
τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς·

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *